

OZVĚNY

Časopis pro obyvatele Ondřejova, Třeblat a Turkovic

ČÍSLO 4 | PROSINEC 2016

OBSAH	Slovo starosty	2
	Ze života Ondřejova, Turkovic a Třeblat	3-10
	■ Změny v likvidaci odpadu v roce 2017 ■ I myslivci mají problémy s divočáky ■ Knihovna ■ Archeologický výzkum v Ondřejově ■ Vozíčkáři ■ Vzpomínky ■ SKC bilancuje na konci roku ■ Fotbal ■ Z turkovicke hasičárny	
	Okénko do historie	11
	Echo ze školy	12-13
	■ Galerie ■ Kroužky ve školním roce 2016/2017 ■ Pletení košíků ■ Vánoční přání ■ Mateřská škola na cestách	
	Z ondřejovské hvězdárny	14
	■ Tak trochu superúplněk ještě jednou 14. prosince 2016 ■ Hvězdárna v roce 2016	
	Kalendář akcí	15

EDITORIAL

Vznik tradice živých betlémů se datuje od roku 1223, kdy rozmarný italský šlechtic Giovanni di Velita pozval Františka z Assisi, aby strávil Vánoce na jeho panství. Svatý František se krátce předtím vrátil z Betléma, kde na něj silně zapůsobila atmosféra tohoto místa a se svými pomocníky se rozhodl, že scénu Kristova narození ztvární jako živé představení. Dal dohromady pár místních sedláků a v nedaleké jeskyni nechal postavit jesličky s živým miminkem, ke kterým postavil oslíka a vola. Za svitu svíček a pochodní pak obyvatelé městečka Greccio také vyslechli jeho půlnoční kázání, jehož tradice se dnes prezentuje jako půlnoční mše.

Tradice živých betlémů se rozšířila a postavy z příběhu o Ježíškovi se v době adventní probouzejí na mnoha místech nejen Itálie. Mám velkou radost, že vánoční představení, které jsme kdysi nazvali Oživlý Betlém, našlo své příznivce, herce, zpěváky, muzikanty, diváky a posluchače také v Ondřejově.

Příběh o narození Ježíška vždy dokresluje kolorit Vánoc. Vypráví se už dávné věky a prochází mnohými podobami. Ty bývají vždy různými způsoby ztvárněny postavami, které k němu neodmyslitelně patří.

Otvírá se před námi cesta ušlapaná, po níž kráčela Marie s Josefem...

Jsem jen prostředníkem mezi vámi a biblickým příběhem. Přijďte si nechat vyprávět putování Marie a Josefa a do srdcí nechte vstoupit hlas andělský a vyprávění z těch nejkrásnějších a nejpoutavějších.

Loučím se s vámi s pocitem, že my všichni něčím přispějeme k tomu, aby svátky vánoční byly tím, čím by být měly, totiž svátky porozumění, solidarity a náklonnosti mezi všemi lidmi.

Vratislava Vomáčková

SLOVO STAROSTY

Redakční rada se omlouvá za chybu, v jejímž důsledku nebyl tento článek otištěn v předchozím čísle Ozvěň.

Vážení čtenáři, opět se setkáváme se na stránkách Ozvěň, tentokrát v čase předvánočním.

Svoji úvahu tentokrát chci nasměřovat k otázce různorodosti obyvatel naší obce, která je samozřejmě přirozená a potřebná. Není mi vlastní někoho poučovat, nicméně jsou situace, kdy bychom se všichni měli pohybovat v mantinelech určitých norem ať psaných či nepsaných. Jedním z příkladů, ne příliš populárním, je nakládání s odpady. Bohužel se stále častěji setkáváme s ukládáním odpadů mimo místa k tomu určená. V poslední době se stává téměř pravidlem, že se u kontejnerů objevuje rozměrný odpad, pro který rozhodně nejsou určeny. Úklid samozřejmě ubírá mnoho času zaměstnancům

obce. Ti pak mají méně času například na sečení trávy, údržbu veřejných prostranství a na další práce, pro které jsou určeni. Svoz rozměrného odpadu obec zabezpečuje dvakrát ročně. Pokud likvidace nesnese odkladu, je třeba využít služeb komerčních sběrných dvorů. Tak to ale nevnímají všichni obyvatelé Ondřejova. To vše ve mně vzbuzuje obavy, zda se pomalu nevracíme o několik desetiletí zpět, kdy jsme pytle s odpady nacházeli pohozené ve škarpách a v lese.

Samozřejmě jsem přesvědčen, že se takto chová naprostá menšina obyvatel Ondřejova. I za krátkou dobu, po kterou jsem starostou obce, se setkávám s různým přístupem a postoji spoluobčanů. Od zmíněné bezohlednosti, kdy někdo odloží své nepotřebné kanape na veřejné prostranství, až po významně povzbudivější chování obyvatel. Například obyvatelé jedné z našich chatových osad akceptovali skutečnost, že není v možnostech obce vybudovat nové cesty ke všem chatám a přišli s návrhem, že se na opravě budou podílet. Musím říci, že takového přístupu si velmi vážím a budu se i v budoucnu snažit, aby podobné projekty byly realizovány.

Nyní jsem již dospěl k příkladům veskrze pozitivním, mám na mysli některé spoluobčany, pro které není problém udělat něco pro ostatní i pro obec, velmi si jich vážím a někdy si vyčítám, že jim to dostatečně nedávám najevo. Přestože jsem nechtěl zmiňovat žádná konkrétní jména, ostatně myslím, že většina z nás je dobře zná, jednu výjimku musím udělat.

Dovolte mi vzpomenout na člověka, který žil v naší obci a bohužel nás už navždy opustil.

Byl to František Krucký. Člověk s velkým srdcem, pochopením, morálkou, zkrátka „pochtejv chlap“. Aniž si to někdo z nás uvědomoval, ovlivnil v Ondřejově několik generací. A to nejen jako sportovec a trenér, ale i jako mentor a vzor. Člověk, kterému nikdy nebylo těžko pomoci, člověk, na kterého bylo vždy spolehnout. Tak v mojí mysli zůstane František navždy. Budu ho mít uloženého mezi těmi nejobětavějšími a nezištnými. Jsem přesvědčen, že tak to cítí i jiní lidé, kteří se s ním kdy setkali.

Závěrem mi dovoluji popřát Vám příjemné a klidné prožití vánočních svátků a hlavně pevné zdraví do nového roku 2017.

Vladimír Zámyslický, starosta

Informace o likvidaci odpadu v roce 2017 v obci Ondřejov

Milí spoluobčané,
s blížícím se koncem roku bychom vás rádi informovali o likvidaci odpadu v obci Ondřejov v nadcházejícím roce.

Úhrada odvozu směsného komunálního odpadu:

- sazba za poplatníka a kalendářní rok zůstává i v roce 2017 stejná jako loni, tj. 650,- Kč / poplatník.
- poplatek je **nutné uhradit** stejně jako v minulém roce do konce února, tj. do 28. 2. 2016.
- od poplatku se osvobozují osoby, které prokazatelně fakticky bydlí na území jiné obce po dobu delší než 10 měsíců v roce a platí tam za likvidaci odpadu. Za takový případ se nepovažuje přechodné ubytování v jiné obci, např. z důvodů práce nebo studia. Platba za likvidaci odpadů v jiné obci se může prokázat čestným prohlášením, které musíte předat při platbě poplatku na OU Ondřejov, jinak nebudete moci slevu uplatnit. (vzor čestného prohlášení je webových stránkách obce).

Informace o nových kontejnerech na tříděný odpad

Na sběrných místech v Třemblatech – Ke Hrázi (u ČOV), v Turkovicích a v Ondřejově v ulici Pod Hřištěm, Na Křížku (za SKC), K Votavce a na náměstí jsou umístěny **oranžové kontejnery pro sběr potravinářských olejů. Do kontejneru patří všechny rostlinné oleje z kuchyní v uzavřené plastové lahvi. Do kontejneru nepatří motorové a další průmyslové oleje!**

Na stejných místech, kromě ulice Pod Hřištěm v Ondřejově, jsou umístěny i **šedivé kontejnery na kovové obaly – drobný odpad z domácností. Do tohoto kontejneru patří např. konzervy od potravin, plechovky a nápojové obaly, kovové kanystry a drobný kovový odpad. Do kontejneru nepatří plechovky od barev!**

Likvidace elektroodpadu

- elektroodpad menších rozměrů lze i nadále odkládat do speciálních popelnic umístěné ve vestibulu obecního úřadu.

- elektroodpad (např. pračky, myčky, ledničky, televize, počítače, akumulátory, baterie, žárovky a zářivky) je možno v průběhu roku odkládat ve výkupně surovin v areálu zemědělského družstva v Ondřejově. Sběrna je otevřena od úterý do soboty v době od 8 do 18.00 hodin (neděle a pondělí zavřeno). Dále je možno tento elektroodpad ukládat i vedle hasičské zbrojnice v Třemblatech.

Likvidace papíru a kartonu

Větší množství papíru a kartonů, které se nevejde do pravidelně svážených kontejnerů je možno likvidovat rovněž ve výkupně surovin v areálu zemědělského družstva v Ondřejově.

Likvidace velkoobjemového a nebezpečného odpadu

Svoz velkoobjemového a nebezpečného odpadu zůstává zachován jako v předchozích letech, tj. svoz se uskuteční dvakrát ročně v těchto termínech:

Svoz velkoobjemového odpadu

v roce 2017 bude probíhat v těchto termínech:

- v sobotu 8. dubna 2017 a v neděli 9. dubna 2017
- v sobotu 16. září 2017 a v neděli 17. září 2017

Svoz nebezpečného odpadu v roce 2017

- v sobotu 8. dubna 2017
- v sobotu 16. září 2017

Upozornění:

Vzhledem k tomu, že elektroodpad lze likvidovat v průběhu celého roku, nebude již nadále svážen dvakrát ročně společně s velkoobjemovým a nebezpečným odpadem jako dříve!

Svoz odpadu z chatových oblastí

Majitelé rekreačních objektů v Březině a na Bílé cestě a v Třemblatech Na Kopci, kam nemůže zajíždět svozový vůz, ukládají zbytkový odpad do **pevných plastových pytlů**, které mohou zakoupit v obchodech. Odvoz naplněných pytlů se v roce 2016 bude konat v pondělí dopoledne ze svozových míst v těchto termínech: **8. 5., 29. 5., 19. 6., 10. 7., 31. 7., 21. 8., 11. 9.** Pytle prosím vystavujte až těsně před odvozem, aby je mezitím neroztrhala zvířata. Svozová místa jsou označena cedulí „Svozové místo pro odpad v plastových pytlích“:

- Třemblat osada Na Kopci – pod borovicí vedle lavičky
- Osada Bílá cesta – u bedny na posyp
- Březina – jako obvykle

Likvidace bioodpadu

Pro zájemce o likvidaci bioodpadu formou pronájmu popelnic nabízíme v roce 2017 svoz za stejných podmínek jako v loňském roce:

- Popelnice 120 l: 36 svozů (březen – prosinec) cena s DPH 1 000,- Kč.
- Popelnice 240 l: 36 svozů (březen – prosinec) cena s DPH 1 300,- Kč

Ti zájemci, kteří již mají bio popelnici z letošního svozu a mají zájem i pro rok 2017, si mohou vyzvednout známku na rok 2017 na obecním úřadě po zaplacení poplatku. Je ale nutné potvrdit zájem emailem: ou@obecondrejov.cz nebo telefonicky na 312 315 378. Novým zájemcům bude přibližně do jednoho týdne po zaplacení poplatku dodána na určenou adresu popelnice. Znamku je nutné si vyzvednout na obecním úřadě.

Znamky na bio popelnici si zájemci mohou zakoupit od 1. 2. 2017.

POVINNOST TŘÍDIT ODPAD

Podle obecně závazné vyhlášky obce Ondřejov č. 1/2011 o systému nakládání s odpady (ve znění vyhl. 3/2014 a 1/2015) je každý občan povinen třídít odpad.

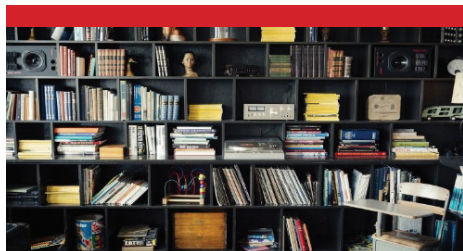
I myslivci mají problémy s divočáky

V naší honitbě se vyskytuje prase divoké, které se dobře přizpůsobilo, je všežravec, a proto působí škody v hlavně v polích a teď na podzim také na loukách. Divočáky intenzivně lovíme na čekané nebo na společném lovu – naháňce. V roce 2012 bylo uloveno 88 ks, r. 2013 – 84 ks, r. 2014 – 68 ks, r. 2015 – 66 ks. Divočák se při lovu naháňkou velmi těžko vyhání z krytu, do poslední chvíle se drží v malině a to je velmi nebezpečné hlavně pro psy a skoro při každém lovu bývá nějaký pes zraněn, někdy i usmrčen. Postřelený divočák nebo bachyně se selaty může být nebezpečím i pro člověka, když nevědomky poruší bezpečnou vzdálenost, kdy se divočák nebo jeho selata cítí ohroženi, tak zaútočí a dochází k vážným úrazům, více však dochází ke zranění venčených psů, kteří volně pobíhají a černou zvěř si sami najdou. Snažíme se černou zvěř intenzivně lovit na čekané, ale když je v noci teď na podzim mlha nebo zataženo a prší, při sebelepší optice na zbrani není vidět.

Ideálně se divočáci loví v zimě na sněhu, ale v posledních letech při teplých zimách moc sněhu nebylo. V podstatě v naší honitbě lovíme jen černou zvěř a lišky a tím ostatní zvěř udržujeme a chráníme v minimálních stavech.

Lovu zdar za HS Ondřejov

Václav Pác starosta HS

„Kniha je základem poznání, učitelem věků, vládcem království ducha.“

(Seneca)

Jak vyplnit dlouhé zimní večery?

Lidé čtěte!

Citátů o knihách existuje nepřeberné množství. A všechny vypovídají stejné poselství. Čtení obohacuje naši představivost i slovní zásobu, rozvíjí myšlení a vědomosti. Určitě stojí za to vyměnit večerní televizní zář za příjemnou chvíli strávenou četbou vašeho oblíbeného žánru. Jeden z největších českých myslitelů J. A. Komenský se o kni-

hách vyjádřil následovně: „S pomocí knih se mnozí stávající učenými i mimo školu. Bez knih pak nebývá učený nikdo ani ve škole.“ Podle anglického přísloví „Řekni mi co čteš, a já ti povím kdo jsi,“ lze určit povahu člověka. A tak bychom mohli pokračovat velmi dlouho. Ráda bych touto cestou připomněla našim čtenářům, že i my máme na obecním úřadě knihovnu pro dospělé. Najdete zde opravdu široký žánr knih. Jsou zde zastoupena díla domácí i zahraniční produkce jako je např. Vladimír Páral, E. M. Remarque, D. Wiess nebo Vladimír Neff. Na své si přijdou milovníci klasiky, detektivního žánru, cestopisů, poezie až například po autobiografické romány. Každý zde určitě najde „to své“.

Všichni náruživí čtenáři jsou srdečně zváni do knihovny v obecním úřadě každé úterý od 14.00 do 15.30 hodin.

Ing. Naděžda Vlnasová

Záchranný archeologický výzkum na náměstí v Ondřejově

Když během letošního léta probíhaly na základní škole v Ondřejově stavební úpravy, málokdo by předpokládal, že při nich dojde k archeologickým nálezům. Většina prací se totiž týkala nadzemních částí stavby a také výkopy uvnitř školy zasahovaly jen do novodobých stavebních konstrukcí a vrstev. V souvislosti s odvlhčením objektu byly však hloubeny také výkopy při vnější straně obvodového zdiva ve dvoře i v chodníku podél jižní strany školy. A právě tam narušila rýha pro hydroizolaci různé archeologické situace, které pak byly dokumentovány a zčásti i prozkoumány během malého záchranného výzkumu.

Pro neoborníky možná překvapivě mělce, už od hloubky 20–30 cm, se pod povrchem zámkové dlažby začaly ukazovat nejmladší archeologické vrstvy – v tomto případě zbytky úprav náměstí asi z 2. poloviny 19. až počátku 20. století. Mezi drobnými zlomky různých předmětů byl na jedné z úrovní náměstí nalezen také rakouský krejcar z roku 1859. Pod novodobými vrstvami porušil však výkop pro hydroizolaci i několik výrazně starších archeologických objektů. Před novější západní částí školy to byly např. dvě novověké jámy (16. až 18. stol.). Větší z nich obsahovala kromě zlomků keramických nádob také kusy strusky. Významnějším se však ukázal objev skupiny nevelkých archeologických objektů dokumentovaných v celkové délce čtyř metrů ve východní části rýhy. Nejvýraznějším objektem

na západním okraji skupiny, přibližně pod západním ze tří oken v jižní stěně nejstarší školní budovy, byla oválná jáma s doruda vypálenými stěnami a popelovitým obsahem při dně ve hloubce 120 cm pod chodníkem. Jednalo se o zbytek neurčeného pyrotechnologického zařízení, tedy jakési zahloubené pece. Ta zřejmě porušila jinou mělčí jámu, obsahující rovněž výraznou vrstvu popela. K oběma objektům přiléhala pak od východu další jáma. Podle drobných zlomků keramických nádob nalezených v zásypech víme, že tyto tři objekty sahají až k nejstarším středověkým počátkům Ondřejova ve 13. století. Poslední (nejvýchodnější) objekt lze i přes nepatrnou plochu výzkumu považovat za palisádový žlab probíhající ve směru jihozápad – severovýchod. Žlab je patrně také středověký, ale o něco mladší než objekt, který byl žlabem narušen.

Archeologické objekty ze 13. století jsou zatím v historickém jádru Ondřejova vzácné. Podařilo se je zachytit doposud jen na dalších dvou místech - pod severozápadním nárožím kostelní věže (v r. 2009) a v uličce mezi domy č.p. 10 a 11 na jižní straně náměstí (v r. 2011). Nový nález středověké pece a novověké strusky je navíc zajímavým dokladem specializované řemeslné činnosti – výroby nebo zpracování kovů v centru městečka.

Záchranný výzkum zajišťoval Ústav archeologické památkové péče Středočeského kraje, ale k dobrému průběhu akce přispěl i vstřícný přístup pana starosty, Mgr. V. Zámyslického. Za fyzickou a materiální podporu patří poděkování také dvěma ondřejovským občanům – obecní kronikářce R. Brilové a panu J. Kyclerovi.

Jiří Bernat Ústav archeologické památkové péče středních Čech

TŘEMBLATSKÉ VÁNOČNÍ ZVONĚNÍ 23. prosince 2016

se uskuteční tradiční předvánoční setkání u místní zvoničky.

Akce se koná **od 18 hodin.**

Přijďte si na chvíli odpočinout od předvánočního shonu a popovídat se svými přáteli!

Všichni jsou srdečně vítáni.

Vzpomínka na Ondřejov

Letošního 12. března se uskutečnilo v Ondřejově, za velké podpory OÚ, místních i přespolních, charitativní odpoledne vozíčkářů Srdíčko.

I díky této akci jsme mohli odjet na rehabilitační pobyt do lázní Bükfürdő v Maďarsku, za což vám patří naše poděkování. Velice se těšíme na další setkání v Ondřejově, které se bude konat dne 18. března 2018. S úctou a vděčností za podporu

Vlasta Moravcová, předsedkyně sdružení

V Turkovicích se pravidelně uklízí

Osadní výbor Turkovic uspořádal úklid této místní části a přilehlého okolí. Uklízelo se 8. 10. 2016. Cílem bylo pročistit obec před nadcházející zimou, zbavit ji opět povalujícího se odpadu a také prořezat kus zarostlé cesty od kapličky směrem na Hrusice. Sraz byl v 9.30 hod. na křižovatce. Po domluvě vyšli někteří účastníci na akci rovnou ze svého domu.

Pomoc ochotně nabídli i turkovičtí hasiči, kteří začali už v půl osmé. Někteří z hasičů prováděli splachování komunikací a čištění kanalizace. Vyčistili také sedm propustků, mechanicky odklidili nanesený a uježděný štěrk lopatami a vyčistili žlaby pro odvod a směrování vody.

Druhá hasičská skupina začala prořezávat zmiňovanou cestu za kapličkou, vedoucí do Hrusic. S pomocí dvou místních občanů nakonec cestu proklestili celou, i když to původně nebylo v plánu. Při pohledu na stěnu vytvořenou z propletených křovin totiž nikoho nenapadlo, že se to celé vůbec může najednou podařit.

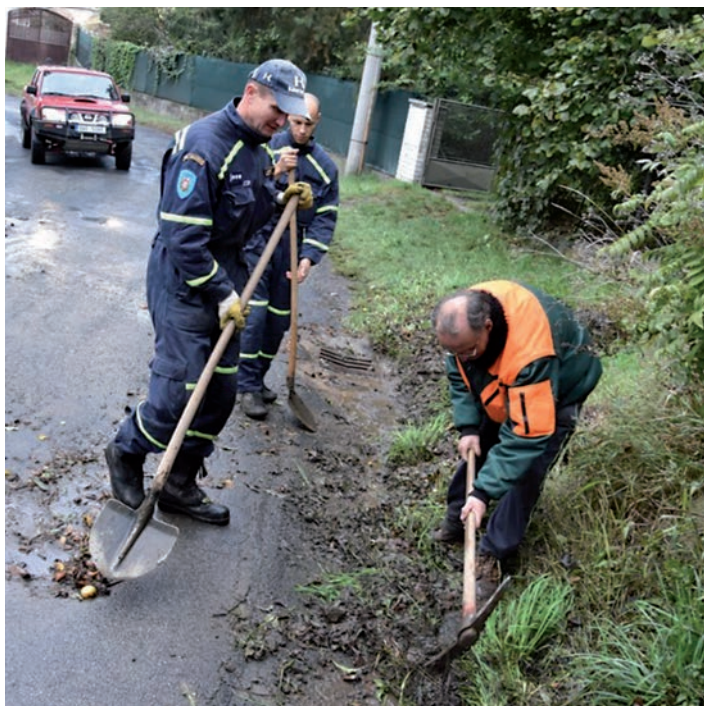
V tuto chvíli je však po několika letech opět možné projít po cestě od kapličky až k Březině.

Bylo nasbíráno neuvěřitelných 12 pytlů odpadu. Jedna skupina dobrovolníků opět narazila na „obnovenou“ černou skládku na obratišti u části Březina, která byla při posledním úklidu zcela zlikvidována. Musíme věřit, že tomu, kdo je za ni zodpovědný, již brzy dojde, že se odpad hází jinam. *A věříme, že těmi nezodpovědnými nejsou obyvatelé Turkovic a Ondřejova.*

(poznámka redakce)

Všem, kteří se úklidu zúčastnili, ještě jednou moc děkujeme. Velké poděkování patří také turkovičským hasičům, kteří začali jako první, skončili jako poslední a stihli toho mnohem více, než bylo v plánu.

Milan Zach

SKC v Ondřejově na konci roku bilancuje

V minulém čísle Ozvěn jsme vám představili bohatý program, z kterého mají radost hlavně aktivní účastníci kurzů a věříme, že i rodiče dětí, kterých se tentokrát zapojilo opravdu hodně. Jsou i takové kurzy, kde už nenajdete ani místečko volné. Potěšilo nás, že se plně obsadily i kurzy, které byly otevřeny až po propagační kampani a zahájily až v říjnu, jakými jsou 2 florbalu s reprezentantkou ČR a bronzovou medailistkou z MS ve florbalu Dominikou Šteglou, 2 kurzy boulderingu s Blankou Kocanovou. Již tradičně je velký zájem o Rope Skipping s Ivou Staňkovou, Parkour&Freerun s Ivou Mračkovou, balet s Hanou Zadákovou, karate i sebeobranu s Kristinou Bosákovou, mistryní Evropy, Taekwondo s Vládou Machotou, mnohonásobným medailistou ME i MS. Překvapil velký zájem o basketbal v kombinaci s florbalu se Zdeňkem Fouskem. Rokenrol pod vedením Lucie Mášové, bronzové z MS rokenrolových formací, a Terezy Malé, se přesunul pro velký počet dívek do velké tělocvičny. Má dvě skupiny, které se už zúčastňují soutěží a dvě přípravy. V létě se hodně rozjeli boxeři, i díky Ondřejovské rukavici a pravidelným tréninkům po celé léto. Standa Stárek, 3x mistr republiky to prostě umí. Mrzí nás, že se tentokrát po několika úspěšných letech neobsadil kurz Street Dance a latiny pro ženy s Pavlou Beránkovou, ale pro tancechtivé je v naší nabídce Port de Bras s Bárou Valuchovou. Bohužel skončilo i cvičení rodičů a dětí s Jarmilou Horákovou. Zvláštním fenoménem je aerobik s Olgou Šípkovou. Jsme hrdi na to, že Olga u nás působí již 11 let, z toho 6 let vede pravidelné lekce 2x týdně. Kolem Olgy se vytvořila nejen úžasná parta, ale i stálá skupina cvičenek, které dnes

zvládnou i její nejtěžší choreografie čtvrtého Dance Aerobic a vydrží opravdu výživné lekce úterního Body Form. Přibývá zejména žen, které se zapojují do zdravotně zaměřených kurzů, jako je hatha jóga, pilates, powerjóga, zdravá záda, zdravě do

kondice, balanční pomůcky a sm-systém. Yamaha otevřela opět kurz 1. krůčky k hudbě, ale obnovit robátka se nepodařilo. Tvořit chtějí hlavně děti na keramice, ale ubývá zájemců z řad dospělých o tvůrčí dílny. Zato Honza Beránek se v úterý nezastaví, má už 5 kurzů kytary a jeden flétny. Měli jsme zájem otevřít i kurzy španělštiny a opět se ukázalo, že o jazyky mají zájem spíše děti, konkrétně o angličtinu podle Helen Doron. Dobrou partu si našli badmintonisti, nepotřebují trenéra a schází se už 2x týdně. Ukazují, že to jde, a tak chceme povzbudit i další partičky a také rodiny, aby si přišli do SKCENTRA zasportovat a pobavit se. Sice už moc volných hodin v tělocvičně není, ale přeče jenom se nějaká najde. O tom je další příspěvek.

SKC v Ondřejově je otevřené o víkendech pro rodiny i sportovní party

Máme tady podzim a zimu a s nimi i období, kdy pobyt venku není právě příjemný. Naskytá se otázka, jaký program zvolit, abychom víkend netrávili doma a děti se nenudily nebo se povalovaly u počítače a televize.

Právě pro vás nabízí Sportovně kulturní centrum v Ondřejově svoje prostory: vybavenou tělocvičnu, malý sál, učebnu a Rodinný klub Pohoda s hernou pro děti a možností malého občerstvení. V tělocvičně si můžete zahrát badminton, basketbal, volejbal, florbal, softtenis i využít dalšího vybavení (boxerské pytle, švédské bedny, malou trampolínu, atd.) a ojedinelou možnost, kterou v širokém okolí nenajdete – boulderingovou stěnu. V malém sále je náčiní (velké míče, overbaly, švihadla a další balanční pomůcky).

Takže, jak na to? Stačí se rozhodnout v rodinách, dvou i více nebo ve svojí partě a zavolat nejpozději 3 dny předem na 777 668 212 Hynkovi Kašparovi, manažerovi SKC, a prostory si objednat, aby bylo možno zájem koordinovat a zajistit otevření SKC. Možné jsou soboty odpoledne i večer (14–20 hod.) a neděle dopoledne a odpoledne (9–16 hod.). Cena za 1 hodinu: tělocvična 250,- Kč, malý sál 120,- Kč, další prostory jsou zdarma. V případě většího počtu hodin je cena dohodou.

Začněte už tento víkend, těšíme se na vás.

Tým SKCENTRA

Aktuálně z turkovické hasičárny, aneb jedeme na plný plyn v létě i na podzim

Tak by se dalo stručně charakterizovat uplynulé období očima turkovických hasičů. Co všechno se událo se vám pokusím přiblížit v následujícím článku.

Tradičně byla hlavní činností likvidace mimořádných událostí. Těch bylo v tomto období celkem devět. Největší z nich byla likvidace požáru Hotelu Čihák v Poddubí, kde jsme díky včasnému zásahu zabránili rozsáhlým škodám. Díky nasazení hned dvou průzkumných skupin z řad členů naší jednotky jsme rychle a efektivně dokázali požár lokalizovat a následně ve spolupráci s jednotkami SDH Lensedly a HZS Říčany též zlikvidovat. Dalšími událostmi, u kterých jsme zasahovali, byly dvě dopravní nehody v Turkovicích – u obou jsme poskytovali předlékařskou první pomoc a podíleli se na následné likvidaci následků. Mezi letní zásahy tradičně patří likvidace bodavého hmyzu. K těmto událostem jsme rovněž vyjízďeli ve dvou případech. U obou z nich se podařilo i přes složité podmínky na místech zásahů, díky zkušenostem našich hasičů, rychle a účinně hmyz paralyzovat. Jedenkrát jsme vyjízďeli k likvidaci spadlého stromu v katastru Turkovic na silnici ve směru na Senohraby. Hned tři události byly na žádost starosty obce – splachování prachu z místních komunikací v ulicích K Soumraku a Luční, plnění nádrže v Třemblatech a čištění dešťové kanalizace, splachování komunikací a prožez staré cesty za kapličkou v Turkovicích.

Koncem léta se uskutečnilo hned několik finálových klání v soutěžích TFA (Železný hasič), v nichž měly turkovické barvy také svá zastoupení. Ve finále Středočeské ligy potvrdila Jana Dvořáková svou dominanci z předchozích soutěží ligy a po zásluze se

stala středočeskou vítězkou tohoto seriálu, čímž také vybojovala postup do celorepublikového finále. Tam postoupil i Pepík Brabec ze 4. místa v kategorii mužů. Celorepublikové finále ligy v TFA neslo název hlavního sponzora – firmy Dräger, která se ujala též organizace v příjemném prostředí poděbradské lázeňské kolonády. Z Polabské nížiny jsme přivezli bronzovou medaili zásluhou Pepíka Brabce. Jana Dvořáková skončila na 5. příčce. Bezesporu největší událostí podzimu v oblasti sportovního zápolení dobrovolných hasičů bylo Mistrovství ČR v disciplínách TFA, které proběhlo 1. října ve Štramberku. To už bylo ryze chlapeckou záležitostí. Pepík Brabec zde vybojoval v kategorii nad 35 let 6. místo. Svým výkonem zaznamenal nejlepší výsledek z celé středočeské reprezentace. V požárním sportu jsme také nezapomněli a v sobotu 3. září jsme se zúčastnili tradičního Memoriálu Jirky Kulhánka v Ondřejově. V obou pokusech v požárním útoku jsme dosáhli nejlepšího času, ale technická chyba na koši v jednom z nich nás odsunula až na konečné místo v celkovém hodnocení družstev.

Brigádní činnost je nedílnou součástí naší práce. Po celé léto jsme průběžně pracovali na rekonstrukci nového zásahového automobilu Liaz 101. Práce provádíme v této fázi svépomocí, v současné době opravujeme nástavbu tak, aby mohla co nejlépe sloužit našim potřebám. Pravidelně sekáme trávu na obecních pozemcích v Turkovicích, zejména na křižovatce, okolo zbrojnice a na dětském a sportovním hřišti. Chceme, aby alespoň tyto plochy mohly být využívány ke svému účelu a byly hezké na pohled. Na zarostlém hřišti si nebudou hrát žádné děti.

Na začátku října nás navštívily děti z ondřejovské mateřské školy. Měli jsme pro ně připravený dopolední program, bohatý na praktické ukázky. Děti si měly možnost vyzkoušet součásti hasičské výstroje. Největší úspěch u nich měla tradičně přilba. Ukázali jsme jim také naše auta, kluci ocenili možnost sednout si za volant velkého hasičského nákladáku, děvčatům se líbilo v sanitce. Nakonec si všichni vyzkoušeli práci s opravdovou hasičskou proudnicí – to si děti opravdu užily. Dopoledne strávené s námi dětem uteklo jako voda, dokonce jim ani nevadilo, že venku prší.

Tolik práce by se nepodařilo realizovat bez zajištěného financování. Díky dotaci od Středočeského kraje se nám podařilo opravit a zrevidovat hydraulické vyprošťovací zařízení značky Weber, které bude součástí výbavy vozidla Liaz 101, na jehož opravu rovněž čerpáme prostředky od Středočeského kraje. V uplynulém období jsme podali celkem pět žádostí o granty, z nichž jedna byla vyřízena kladně, dvě byly zamítnuty a o dvou zatím rozhodnuto nebylo.

Rád bych vás touto cestou pozval na přátelské setkání u příležitosti rozdávání Betlémského světla v sobotu 17. prosince od 14 do 18 hodin v areálu požární zbrojnice v Turkovicích. Připraveno bude občerstvení a také malé překvapení. Těšíme se na setkání s vámi.

Za turkovické hasiče napsal
Josef Brabec

Myslivecká přednáška pro školku

Letos, před koncem školního roku a teď v říjnu se uskutečnila myslivecká přednáška pro školkové děti. Děti ráno vyrazili s paní učitelkou do lesa ke Svaté Trojici, kde na ně čekal myslivec se psem, s flintou a dalšími mysliveckými pomůckami. Děti si prohlédly, jak vypadá zblízka srnec, výr velký, liška, jezevec (vše vycpané). Otázkou pro ně bylo, když vzali do ruky „zbraně z divočáka“ – co to vůbec je. Mnozí z nich hádali všechno možné, ale většina poznala, že to jsou zuby, kterými divočák může i ublížit. Děti jsou moc šikovné a všechny věděly, co se dává v zimě do krmelce, čím se zvěř živí, jak se mají v lese chovat, jaké druhy zvěře tady v naší lokalitě žije atd.

Většina z nich se však často snažila zkontaktovat se psem i přestože byly upozorněny, že k žádnému psovi se nemají přibližovat, jelikož nevědí, co jim neznámý pes může provést. Tento lovecký pes by jim neublížil, ale prosíme o důsledné varování, že k žádnému volně pobíhajícímu psovi se nesmí přibližovat, ať je malý nebo velký.

Nakonec všechny děti nadskočily při zvuku trapového (sportovního) výstřelu z lovecké brokovnice, kterou si pak i vyzkoušely jak je těžká na nošení. Na cestu zpět do školky dostali s sebou krmení pro zvěř, aby ho mohli zanechat v nějakém krmelci pro zvířátka.

Kateřina Preislerová

Vzpomínání

Po delší době jsem se znovu vydala za vzpomínkami, tentokrát k paní Evě Palmové, poslední ondřejevské pokračovatelce kdysi známé rodiny Palmů.

Už dlouho mi vrtalo hlavou, jak je možné, že ve velkém patrovém domě na náměstí (č. p. 14 pod pomníkem, teď penzion), kde se se vždycky říkalo u Palmů, nikdo z Palmových nežije. A přitom to musela být rodina velká a zámožná, protože měli obchod (ten pamatuji a už jsem se o něm kdysi zmiňovala) a velké hospodářství. Já jsem byla přesvědčená, že to byla selská rodina, ale nebyla to úplně pravda. Teď už vím, že už ani dědeček paní Palmové na polích nehospodařil, všechny pozemky byly propachtované (pronajaté) a po založení JZD (jednotné zemědělské družstvo), připadly družstvu. Rodina totiž byla považována za kulaky. Nebyla to pravda, ale někomu prostě vadili. Pro mladší – kulaci byli vesničtí boháči, se kterými se po roce 1948 stát musel „vypořádat“. Třeba tím, že neměli nárok na lístky na jídlo či body na ošacení a obuv. Tatínka paní Palmové

jsem znala jako velmi šikovného skupináře družstva. Původně však byl zaměstnancem českých drah v Sudetech a teprve po nuceném vystěhování se vrátil do Ondřejova. Ale do rodného domu ho nepřijali. Přijel se do hospodářství rodiny Krausů, kde jeho dcera žije dodnes. Musel se teprve učit, co všechno hospodaření obnáší a vůbec to s Krausovými neměl jednoduché. Patrně byl přizpůsobivý, šikovný organizátor, dle slov dcery vynikající počtář, tak se se situací vyrovnal. Krausovo hospodářství po otci měl podle tradice převzít syn. Stalo se však neštěstí, v patnácti letech o pouti vypadl z velké houpačky a pád nepřežil. Tak bylo dobře, že se o chalupu mohli starat přízený Josef Palma. Mimochodem. Se svou malou vnučkou si často povídáme, jak to u nás bylo dřív, ale když se mě zeptá, jestli jsme měli farmu, tahá mě to za uši. Ona, stejně jako jiné děti, už neví, že v Čechách nikdy nebyly farmy, ale statky nebo hospodářství. V nich hospodařili sedláci nebo hospodáři a v chalupách se nerekreovali chalupáři, ale tvrdě pracovali pro obživu rodiny chalupníci. Farmáři žádni.

Pak jsme s paní Evou probíraly její školní léta. V Ondřejově byla jen obecná škola, kam chodila pět let, potom se s ostatními schopnými dětmi necelé čtyři roky učila v měšťance ve Stříbrné Skalici. Vzpomíná na to, jak v zimě ve sněhu přicházeli po zdolání těch šesti kilometrů do školy urousaní a museli své mokré svršky sušit okolo kamen ve třídě. Školu však dochodila v Ondřejově, kde byla nakonec také měšťanka založena. Ne však nadlouho, protože v roce 1951 vznikly osmileté střední školy jednotné v celé republice. Vystudovala zdravotní školu, potom vyšší školu a celý život pracovala ve zdravotnictví, také učila v Benešově na střední zdravotnické škole. Z domova odešla v osmnácti letech a vrátila se až po skončení své pracovní éry. Znala jsem ji vždy jako elegantní upravenou dámu s typicky zvednutým límcem kabátu. Řeč přišla i na módu. Zmínila jsem se totiž o momentce mé babičky se třemi dcerami ve věku kolem deseti let a babička na té fotce vypadala daleko starší, než mohla být. Na to jsem dostala odpověď, že to v té době bylo na vesnici normální. Když se žena vdala a měla děti, přestala na sebe tolik dbát. Šátek na hlavě a zástěra byly nedílnou součástí oblečení. Prý se potázala se zlou manželkou četnického strážmistra, která si dovolila chodit namalovaná. Rozuměj, používala rtěnku. V té době u nás jiné „malování“ neexistovalo.

*Pokračování příště
Jaroslava Kozáková*

Fotbalový tým starších žáků Ondřejov/Chocerady

Fotbal

Starší žáci se po několika letech působení v Choceradech přesunuli na hřiště Ondřejova. Zde pod hlavičkou obou klubů 2x týdně trénují a o víkendu hrají mistrovské zápasy okresního přeboru.

Po skončení minulé sezony (2. místo), odešli starší hráči do dorostu (na hostování). Po doplnění 4 hráčů z přípravy začal tým pod vedením Míry Svobody trénovat již začátkem srpna. To se ukázalo již v prvních zápasech, kdy jsme většinu soupeřů přehrávali fyzicky a často také kombinační hrou. S přibývajícím počtem vítězných zápasů (někdy i dvouciferným výsledkem) se u kluků (ano, jsme snad jediný tým v soutěži, ve kterém nehrají holky) projevilo uspokojení a pocit, že další vítězství přijdou automaticky. Vystřízlivění přišlo v zápase s vedoucí Bystřicí, která i když nebyla nejlepším soupeřem na kterého jsme narazili, tak si z našeho pažitu odvezla všechny body po těsném vítězství. Pozitivní ale bylo, že kluci hned v dalším zápase v Křečovicích zabrali a fyzicky vyspělejšímu soupeři nasázeli „bůra“. Celkově je z toho po podzimní části druhé místo a nejvíce vstřelených gólů.

Věříme, že i s podporou skvělých fanoušků, kteří v hojném počtu navštěvují domácí i venkovní zápasy, budou kluci minimálně stejně úspěšní i na jaře a třeba z toho bude i... no raději to nezaklíkneme. Doufáme hlavně, že kluci zodpovědně přistoupí k zimní přípravě, tak aby mohli na jaře soupeře opět přehrávat. Přijďte se o tom přesvědčit a zafandit i vy, těšíme se!

Svatopluk Rychlík

Tabulka podzim 2016

KLUB Z V R P S B P

1. Bystřice	11	11	0	0	74:7	33	0
2. Ondřejov/Chocerady	11	10	0	1	82:14	30	0
3. Křečovice	11	8	0	3	49:25	24	0
4. Netvořice	11	6	1	4	36:29	19	0
5. Teplýšovice	11	6	1	4	35:40	19	0
6. Křivsoudov	11	5	2	4	32:50	17	0
7. Lukavec/Pravonín	11	4	1	6	20:32	13	0
8. Miřetice/Čechtice	11	4	1	6	21:36	13	0
9. Jankov	11	4	0	7	21:38	12	0
10. Olbramovice/ Vrchotovy Janovice	11	2	2	7	17:27	8	0
11. Chotýšany	11	2	0	9	19:45	6	0
12. Ostředek	11	0	0	11	5:68	0	0

Statistiky hráčů

Okresní přebor starší žáci 7+1 Benešov

JMÉNO KLUB G

1. Martin Potměšil Tělovýchovná jednota Sokol Ondřejov	32
2. Michal Slanina TJ Sokol Teplýšovice z.s.	21
3. Theodor Máca SK Bystřice, z.s.	20
4. Martin Mužík TJ Vltavan Křečovice	19
5. Ondřej Chabr TJ Vltavan Křečovice	17
6. Vojtěch Haiš Tělovýchovná jednota Sokol Ondřejov	12
7. Tomáš Ouřada FC Křivsoudov	11
8. Jakub Pospíšil SK Bystřice, z.s.	11
9. Petr Šabat SK Bystřice, z.s.	11
10. Anna Slavíková SK Bystřice, z.s.	10
11. Richard Červenka Tělovýchovná jednota Sokol Ondřejov	9
12. Filip Vávra TJ START Lukavec, z.s.	9
13. Vít Holánek SK Olbramovice z.s.	8
14. Petr Skála TJ Sokol Jankov	8
15. Martin Maršálek Tělovýchovná jednota Sokol Ondřejov	7

Tabulka: <https://souteze.fotbal.cz/turnaje/homepage/0e7fcd9-8fe8-4cba-aae0-270ef4a66df3>

Statistiky hráčů <https://souteze.fotbal.cz/turnaje/stats/0e7fcd9-8fe8-4cba-aae0-270ef4a66df3>

Tabulky venku doma ... <https://souteze.fotbal.cz/turnaje/table/0e7fcd9-8fe8-4cba-aae0-270ef4a66df3>

Rozpis a výsledky všech zápasů <https://souteze.fotbal.cz/turnaje/zapas/0e7fcd9-8fe8-4cba-aae0-270ef4a66df3>

Minulý týden jsme vyrazili na exkurzi do Lázní a Červeného Újezdů. V Lázních mě zaujala vřáda mladé slámy. Šlo se to na jaře. Dále tam byly tři vojenské uniformy. A abych nenaspomněla, byly tam šleha ubarvice T. G. M. Klobouček Alice Masarykové a cestovní kufík T. G. M. Byl to úžasný zážitek. V Červeném Újezdě jsme navštívili skanzen českého venkova a řemesel.

Anna Pačovská, 3. A

Cesta do Turkovic je lemována lipami

Když jsem četla příběh paní Evy Palmové Vzpomínání, vytanuly mi na mysli také vzpomínky. Vzpomínky na člověka, kterého jsem poznala, když jsem před patnácti lety nastoupila do ondřejovské školy.

Byla milá, záhadná a připomínala mi kladné postavy z románů Zikmunda Wintera a Aloise Jiráska.

Mám ráda to vyprávění o úctě, moudrosti, vlídnosti, osobní statečnosti a pracovitosti. To vše jsem viděla v paní Evě Beránkové. Setkání s ní bylo zastavením času a téměř jsem ani nedýchala, když mi vysvětlovala práci na učebnici, kterou právě dokončila. A pak mi nabídla materiály k výuce. Ani minutu jsem neváhala. S díky jsem souhlasila. Byla jsem nadšená. Mám je a čerpám z nich dodnes.

Vážím si toho, že jsem se s Evou mohla setkat. Byla nejen mojí kolegyní, dlouhé roky pracovala se žáky v ondřejovské škole, vytvořila několik divadelních představení, úspěšně vedla dětský pěvecký sbor, s dětmi vysadila stromy podél silnice do Turkovic, ale přijala i pozvání na slavnost 175. výročí školy.

Dovolte mi, vážení čtenáři, abych nechala plynout její myšlenky...

Vratislava Vomáčková

Jak večerní program prožila a nač přitom vzpomínala jedna učitelka ve výslužbě

Přišla mi pozvánka: Ondřejovská škola oslaví už 175. výročí svého založení. Je to možné? Mám přece v živé paměti, jak se slavilo stopadesáté – to jsme byli o celé čtvrtstoletí mladší! Moc se těším na večerní program, jsem samozřejmě zvědavá, jak si s programem poradila nová učitelská generace a děti dětí, které jsme učili my.

Hned u dveří mě vítají dvě milé dívky, které už neznám ani jako prvňáčky, a nabízejí mi doprovod, a dokonce i nějakou dobrotu. Vpředu na promítacím plátně běží záběry ze současného života školy, ale můj pohled upoutala velká fotografie, na níž důstojně vyhlížející starší muž s plnovousem vítá na prahu ondřejovské školy malé děvčátko. Pan řídící Pešek a prvňáčka Anička Fričová. Tu fotografii přece znám! Viděla jsem ji prvně asi před 30 lety. Tenkrát naše každoroční putování „Světlem hudby vlastními silami“ navštívily i dvě starší paní. A protože se jim pořad líbil, navštívily nás znovu a přinesly vzácné dary. Ta první, paní Šalová, nám věnovala čítanku a zpěvník po svém dědečkovi, panu řídícím Peškovi, a druhá, mně do té chvíle neznámá paní Brázdilová Fričová, tuhle nádhernou fotografii. Zachytila její první krůček na cestě za vzděláním, a nápis nad portálem, l.p. 1836, který se dochoval dodnes, dosvědčuje, že se to událo právě v ondřejovské škole.

Byla bych vzpomínala ještě dlouho, ale mé milé mladé průvodkyně mě upozornily, že začne program, a vedou mě na místo vyhrazené bývalým učitelům. Ani se s nimi nestačím pozdravit a už na jevišti přicházejí dva mladí moderátoři a zcela přirozeně, jako by to dělali každý den, vítají publikum a uvádějí na jeviště současného a následně i bývalého ředitele školy. Po jejich sympatických projevech se rozezněla neznámá hudba a já honem luštím v programu, co přijde. Bharatana tyam!? Na scénu vtančila nádherně oděná dívka a já s úžasem sleduji ladnost jejích pohybů a zvláštní výraz očí. Kde se tu vzala a kdo je Monika Janíková?

Moderátorka Eva Zámyslická mění roli: malá Evička, kterou tu pamatujeme s dřevěnou píšťalkou, teď přichází zahrát na stříbrnou flétnu. Před očima nám vyrůstali také bratři Kutmanové, jejich hra je dokonalá, vypadá to, jako by si škola pozvala špičkové umělce. A jakpak v téhle

konkurenci obstojí – jak moderátoři uvádějí – samouk Patrik Havlíček? Sám si vybral skladbu na internetu a zvládl ji dobře. I jemu patří potlesk.

Moc bych si přála, aby tu teď s námi seděla stará paní Šalová a viděla na jevišti svého pravnuka Honzika, jak hraje na harmoniku. Rod pana řídícího Peška pokračuje v Ondřejově i v nejmladší generaci. A je mi moc líto, že tu s námi není naše kolegyně Helena Sehnalová. Kdysi mi vyprávěla, že zamlada toužila být tanečnicí. Jak by ji dnes těšily úspěchy vnuka Marka, který teď předvádí své stepařské umění nejen na domácí scéně.

Na jevišti se však nestřídají jen jednotlivci. Pěkné vystoupení připravily děti ze školní družiny. Tohle pásmo už jsem jednou viděla a děti si zaslouží pochvalu, jak pěkně se připravily. Jen mě mrzí, že se jim někde zatoulal vlk od Karkulky, těšila jsem se na něj.

Třetáci mě překvapili krásnou Romancí o Josefu Ladovi od Jiřího Žáčka. Vzpomínám, jak jsme se připravovali na jeho návštěvu v naší škole a zkoušeli si tenkrát i „zabásnit“. Romanci o J. L. jsem tu dnes slyšela poprvé a moc se mi líbila. A nejen báseň, ale zejména to, jak děti nebojácně přistupovaly k mikrofonu a s jakým citem přednášely.

Konečně mají taky sólo kulisáci, zatím skrytě ale spolehlivě pracující v zákulisí. Na scénu vlečou stará kachlová kamna! Něco mi to připomíná: snad Ladovy Bubáky a hastrmany? Ale kdepak! Čvrtáci přivedli do staré školy kocourka Mikeše. Nebylo to snadné, učit kocoura, i když to byl chytrý Mikeš, ale zvládli to na výbornou. Zasloužili si nejen potlesk, ale navíc ještě mísu babiččiných koláčů.

Jakmile se znovu ujal mikrofonu pohotový moderátor Jirka Vosátka, promítla se mi ve vzpomínce scénka Ze staré a nové školy, která se odehrála před lety ještě ve staré sokolovně. Děti v ní recitují a zpívají, co se jim zalíbilo v nejnovějších čí-

tankách, ale také v té staré, která patřila panu řídícímu Peškovi. A dva „školníci“ (známí místní ochotničtí herci) se trumfuji přednostmi té své školy. Novou velementně prosazuje mladý Petr Vodrhánek, (Jirkův dědeček), starou hájí vousatý Jiří Böhms (jeho vnučky dnes přijaly roli hostesek).

Jenže na plátno skutečné scény se teď promítá něco docela jiného. Poznávám hrusický kostelík. Vypravěčka (ta tedy má paměť!) začíná líčit tragický příběh urozených svatebčanů. Z kostelíka opravdu svatebčané vycházejí a ve chvílce se tu odehraje krutý mord. Obdivuji, jak decentně ho zvládla režie předvést. To bych nevymyslela. A moc mě zajímá, kde se ten příběh vzal. Musím se zeptat. A taky na tu tanečnici.

Podle programu by tím měl večer skoro končit, jenže na konci stojí ještě jedno zaklínadlo: Rezbá s girls. Jaképak překvapení nás ještě čeká? Na jevišti jsou teď vyvolávání učitelé, vlastně učitelky, které jsme před chvílí viděli v holčičí podobě na promítacím plátně. Záhada je objasněna, stačí přidat háček! S kytarou přichází známý muzikant, pan učitel Řezba, a – bude se zpívat! Přidáváme se s chutí a je nám dobře. Jen v koutečku duše se mi stýská po sice méně dokonalém, ale dětském sborovém zpěvu. Už se těším na Vánoce. Tam jistě chybět nebude.

Gratuluji vám, milí mladší kolegové. Večer, který jste připravili, byl důstojný, ba možno říci noblesní. Účinkující vystupovali suverénně a ukázněně, pomocníci v sále i za scénou se chovali vzorně, i to je vizitka školy. Umíte zacházet s technikou (já jsem se jí trochu bála), dovedete k reprezentaci školy dobře využít i toho, co děti získaly mimo školu, a mám radost, že se mají čím chlubit.

*Eva Beránková
učitelka v. v.*

Pokračování z čísla 3/2016 – ukázky z díla

Kdo zlé strojí nech se zlého bojí

Dějepisná povídka z počátku XV. stol.
Napsal Fr. A. Zeman

Fr. A. Zeman (4. května 1838 Kaliště nad Sázavou – 24. června 1916 Praha) byl veřejně činný učitel, spisovatel, redaktor a dramatik. Navštěvoval obecní školu v Ondřejově a roku 1879 založil žákovskou knihovnu v Ondřejově.

Poselstvo u krále

Jarní slunce stálo již hezky vysoko na blankytné obloze, když tři měšťané ondřejovští sešli se 12. května v Řičanech, aby společně konali cestu ku Praze. Z domova vyšel každý jinou cestou snaže se tajně dostat za městečko. Byli vysláni ku králi svolenci: Palma, Macháček a Kaliba. Bázeň svírala jim prsa, když své milé opouštěli, neboť tušili, že zle vedlo by se jejich statkům i veškeré obci, kdyby mstiví a ukrutní Zúlovci vyslídili, že společně do Prahy se berou, nebo kdyby dopátrali se příčiny této cesty. I Krále poněkud se báli, sice slyšeli, jak jest povážlivý, rozumný a přívětivý, když je v dobré míře, ale také nebylo jich tajno, že rád oddává se pití a při tom že neumí zachovati vždy střídmosti, když však se opije, že jest velmi prchlivý a zlý. Odvážili jsme se daleko, pravil Palma, když přicházeli k Ouřiněvsi, ale mám pevnou naději, že cesta naše nebude bezspěšnou.

I řekl král: Jest zajisté upřímnou péčí naší, aby v zemích vládě naší svěřených jevil se všude mír a byla bezpečnost práva. Pomýšleli jsme také již na to, že vyšleme vojsko a zbojníka příkladně potrestáme, by konec učiněn byl jeho nepočestným skutkům „O díky, srdečné díky vzdáváme za péči tuto jménem veškeré obce naší i celé krajiny!“ zvolali téměř jedním hlasem potěšené měšťané. Dobromyslný panovník pak promluviv s každým ještě několik slov, milostivě je propustil. S veselým srdcem vycházeli z domu královského, na tváři jejich jevil se úsměv blahé uspokojenosti, že tak šťastně poselství vyřídili. „Jak dobrý to vladař!“ pravil Kaliba, jakmile vyšli na ulici. „A jak líbezně mluvil s námi!“ liboval si Macháček. „Škoda, že pustil uzdu zlým náklonostem,“ vece opatrně Palma, mohl z něho býti zajisté panovník výtečný jako byl kdysi slavný otec Karel IV, a vlast naše byla by skvěla se u velikého moci a slávě, i nebylo by nám nyní snášeti tolik útrap a protiv-

ství. „Jen když nás Zúlovců zbaví,“ jásal Macháček. „Já se již těším, jak budou udiveni, až královské vojsko přirazí k jejich doupatům,“ radoval se Kaliba a oko jeho po dlouhém žase opět jednou živým ohněm se zajiskřilo. Za takovou řeči přišli do svého bytu a hned jali se vypravovati na cestu, aby ještě před večerem domů se dostali.

Vojsko dalo se zvolna na pochod. Zatím víc a více zatahovala se obloha, vích začal v lesích mocně burácti, jakoby sama příroda podporovala výpravu proti neshlechtníkům. Noc byla valně pokročilá. Venku strašlivě zuřila bouře, v peleších loupežníků hluboké panovalo ticho, ani strážci nebylo nikdo znamenati, neboť strážcové domnívajíce se, že v takové nepohodě není třeba opatrnosti, spali bezpečně. Zatím převáželo se tiše vojsko královské nad Chocerady přes rozčeřenou řeku.

Královská výprava

„Dnes ptáčky ve hnízdě dostaneme,“ pravil vůdce, za hrozného blesku na žulové zdi pevného hradu pohlížeje. Po krátkém oddechu poručil pak předním řadám lidu svého do příkopu se spustiti, ke zdi hradové přistaviti žebříky a po nich tiše do hradu lésti. Vše rychle a šťastně bylo konáno.

Překvapený Zúl soptě vztekem hnál se na bašty, kde již zuřila litá půlka. Tu spatřil kováře Kalibu, kterak pádným kladivem hbitě se ohání a čeled jeho nemilosrdně potírá. „Hahaha!“ zasmál se z plna hrdla, ještě-li tě mravenci nesnědli?“ A již mečem počal na něho dorážeti. Avšak silný kovář nebál se takového zápasu, kladivem vyrazil mu meč z ruky a vši silou vrhl se na něho: „Mám tě,“ zvolal mu do ucha po krátkém zápasu a svalovitými pažema svými sevřel jej tak důkladně, že Zúl ani hnutí se nemohl. „Otevřete bránu,“ velel Zbyněk a dal na rohy venku silně troubiti. Za malou chvíli valil se zástup královských vojinů po spouštěném visutém mostě do hradu. Krutý boj netrval dlouho. Zúlovci vidouce mocnou přesilu a pána svého jatého ustali zápasem a složili zbraň v ruce lidu královského.

Po boji

Přešla bouře, ustal déšť a jasným leskem ozářilo slunce Posázavskou dolinu, v den sv. Prokopa 4. července r. 1404. Lesy vydychovali silnou vůni a ptáčkové pěli vesele, když spoutaného Zúlu se zajatými jeho tovaryši od spáleného a pobořeného Čejchanova klikatou cestou dopravovali k Choceradům. Šlechtický zločinec seděl na obyčejném voze svázan jsa silnými konopnými provazy na ruku i nohou jako litý dravec, jehož bujnému řádění konec byl učiněn. Na tváři jeho jevil se neskrocený vzdor, z očí šlehal mu divoký oheň. Kovář Kaliba a řezník Macháček jdouce po stranách činili mu čestnou stráž, jak si toho na vůdci vyžádali. Za vozem kráčeli ostatní zajatci provázeni jsouce vojskem královským. *Nada Vlnasová*

Setkání s olympionikem Josefem Dostálem jsme si opravdu užili

- Mile nás překvapil svým jednáním a chováním. Ptali jsme se různé věci. Vše mě zajímalo.
- Víím, že ve čtyřkajaku sedí na třetí pozici, protože tam je loď nejširší a on je z týmu největší. Měří 202 cm.
- Mohli jsme si prohlédnout medaile, které si přivezl z Ria.
- Moc se mi líbila autogramiáda, nikdy jsem nic takového nezažila.

reakce žáků 2. stupně

Vážení přátelé Základní školy a mateřské školy bratří Friců Ondřejov,

milí rodiče našich minulých, současných i budoucích dětí a žáků, milí žáci. Naše škola v současné „spojené“ podobě končí a od ledna 2017 bude rozdělena na dvě samostatné organizace. Dovolte, abych všem svým spolupracovníkům a kolegyním tímto poděkoval za jejich práci. Jsem přesvědčený, že pro učitele je nesmírně důležitou vlastností pokora s jakou přistupují ke svému namáhavému poslání a paměť k zapamatování si důležitých informací a okamžiků. A právě paměť toť věc ošidná. Má tendenci se vytrácet a oslabovat. Budiž všem kolegům a žákům toto mé Vánoční přání, přáním dobré paměti, poděkováním a nepatrným zdrojem k zamyšlení, úsměvu a možná nezbytné sebereflexi nad uplynulým rokem a snad i malým a citlivým připomenutím pomíjivosti pozemského času i našeho života zde. Spolu s Dickensem říkám rád: Budu slavit Vánoce ve svém srdci a snažit se je tam udržet po celý rok. Ještě jednou děkuji a přeji požehnané Vánoce a hodně zdraví a štěstí v novém roce.

Mgr. Miroslav Rovenský

Mateřská škola na cestách...

Při zásahu do útrob budovy školy jsem se zajímala o mnohé. Z našeho rozhovoru vzešel nápad.

Pan Bernat (archeolog Ústavu archeologické památkové péče středních Čech) mi doporučil krásné místo, kam bychom se s dětmi mohly podívat. Tím místem je kostel sv. Jakuba Většího v Rovné u Stříbrné Skalice. Po rotundě svaté Kateřiny ve Znojmě, která se vyznačuje vzácnými freskami, je tento malebný kostelík u nás v Čechách druhým nejvýznamnějším kostelem z románského období. Také v kostele sv. Jakuba Většího se nacházejí zajímavé fresky, zachované v původním stavu.

S dětmi jsem tento kostelík navštívila. Zasažený v zajímavé posázavské krajině nás zaujal svou tichou a skromnou krásou.

Každopádně panu Bernatovi děkuji za podnět na výlet a ráda bych všem toto místo doporučila navštívit.

Romana Brilová

Projekt – Podzim v lese

Dne 18. 10. se žáci z prvních tříd vydali do lesa za poznáním. Cílem projektu bylo posílení pozitivních vztahů dětí k přírodě. V terénu jsme si povídali o významu lesa, poznávali jsme stromy, houby a některé živočichy. Vyzkoušeli jsme si frotáž kůry stromu a zkusili vytvořit zvuk dešťových kapek pomocí ťukání kamínků o sebe.

Jan Pošta

PŘEHLED KROUŽKŮ PŘI ZŠ ONDŘEJOV VE ŠKOLNÍM ROCE 2016/2017

název aktivity	termín konání	místo konání	jméno lektora	kontakt
KERAMIKA La Mamka	Středa 13.00–14.00	třída Na nebesích	Marie Šimáňová	Markéta Balínová 724 342 908
Angličtina Helen Doron	Úterý	třída Na nebesích	Jana Dobošová	731 609 054
Angličtina Language corner	Pondělí 13.00–16.00 Úterý 15.30–16.30	4. A 4. A	Libor Šmíd Petra Svobodová	608 408 231 728 009 722
Šachová škola Stamat	Pondělí 12.00, 13.00	2., hudebna	p. Studzinski	Ing. Jan Starec 733 733 943
Sport. – střelecký kroužek	Pátek 14.00–15.00	SKC tělocvična, učebna přírodopisu	Miroslav Rovenský	733 642 140
Loutky a literární -dramatický kroužek	Čtvrtek 15.30–17.00	třída Na nebesích	Yvonna Staňová	723 806 684
Kurzy pletení košíků	Čtvrtek 14.00–17.00	2., hudebna	David Čížek	323 672 469
Kreslení na počítači	Pondělí 13.00	učebna IT	Jan Pošta	736 631 284
Redakční rada	Úterý 9.30 (porady)	učebna fyziky	Věra Hudcová	737 946 480
Knihovnický kroužek	Pondělí	knihovna ZŠ	Pavla Michálková	734 671 175

Výstava „Podzimní motivy“

Ondřejovská základní škola se v letošním školním roce po loňské výstavě „Naše krajina“ a letošní úspěšné výstavě fotografií Hynka Kašpara pod názvem „Potápka“ (vernisaž 22. 9.) vrátila k dětským pracem, tentokrát žáků 4. třídy pod vedením Mgr. Pavly Michálkové, výstavou „Podzimní motivy“, jejíž vernisaž se za široké účasti veřejnosti a žáků konala 14. 11. V pořadí již 4. vernisaží naší školní galerie bude výstava obrazů sochaře a malíře MgA. Matěje Zámečníka, absolventa Fakulty designu a umění Ladislava Sutnara Západočeské univerzity v Plzni, na kterou vás pozveme **8. 12. 2016 v 18.00 hod.** do naší „**Galerie na křižovatce**“ v Základní škole bratří Fričů Ondřejov, nám. 9. května 68. Přijďte s vašimi dětmi na malé občerstvení a setkání se zajímavým mladým výtvarníkem. Těšíme se na vás.

Základní škola a mateřská škola bratří Fričů zařadila od října mezi své kroužky Kurz pletení košíků pod vedením košíkáře pana Davida Čížka. Tento kurz není určen jen našim žákům, ale i učitelům, rodičům a veřejnosti. Srdečně zveme k užitečné relaxaci a příjemnému posezení do naší ZŠ.

Tak trochu superúplněk ještě jednou 14. prosince 2016

Západní kopule
(foto profesor V. Karas)

14. listopadu 2016 nastal největší úplněk za posledních 68 let. Měsíc v úplňku dosáhl na obloze rekordního průměru a jasů. Poslední takový měsíční superúplněk nastal 26. ledna 1948 a další takový nastane až 25. listopadu 2034. Poměrně velký superúplněk máme ale v paměti z března 2011. A podobný tomu listopadovému nastane také 14. prosince, jen Měsíc bude od Země o 2000 km dál.

Takzvaný superúplněk je astronomický jev daný tím, že Měsíc neobíhá kolem Země po kružnici, nýbrž po elipse a díky tomu je od nás při úplňku pokaždé jinak daleko. Pokud se zároveň sejde okamžik, kdy je Země nejbližší s okamžikem, kdy nastává úplněk, potom hovoříme o velkém úplňku (superúplňku). Taková situace nastává přibližně jednou za 14 měsíců, ale ne každý superúplněk je stejně velký. Poslední opravdu velký byl k vidění 19. března 2011 a ten letošní listopadový úplněk byl nejenom největší v letošním roce, ale dokonce za posledních 68 let.

Měsíc v superúplňku nás nejvíce upoutá svým vysokým jasnem. Superúplněk je asi o 30 % jasnější, než když je Měsíc v „mikroúplňku“. Naopak toho, že je trochu větší, si okem nevšimneme a lze to poznat jen porovnáním s jinými úplňky na fotografii.

Není úplněk jako úplněk

Měsíc má tzv. vázanou rotaci. Za jeden svůj oběh kolem Země se také právě jednou otočí kolem své osy. Vidíme tedy stále stejnou, přivrácenou stranu. Úplňky ale nejsou vždy zcela stejné. Měsíc se totiž vůči nám na své dráze poněkud kolébá (librace) a tyto pohyby způsobují, že můžeme ze Země vidět o něco více, než polovinu

jeho povrchu, občas totiž vidíme i kousek odvrácené polokoule. Ze Země jsme teoreticky schopni spatřit 59 % měsíčního povrchu. V praxi to ale pro praktickou využitelnost kvůli příliš velkému zkreslení v librační zóně znamená kolem 51 %.

Je vycházející Měsíc opravdu větší?

Známe to všichni. Za kopcem vychází neuvěřitelně velký Měsíc. Je větší, než jak bude za chvíli vypadat výš na obloze. Opravdu? Přestože na fotografii se nám Měsíc jeví stejně velký večer po jeho východu i dál během noci, jinak to vnímá náš mozek. Je to tím, že mozek má tendenci srovnávat Měsíc s dobře známými objekty, jako jsou kopce, nebo ještě lépe nějaké domy. Kdybychom si v takové chvíli smotali ruličku papíru nebo si alespoň jinak na chvíli odstranili z dohledu okolní objekty nebo obzor, bude se Měsíc jevit malý, podobně jako vysoko na nebi, kde toto pomyslné srovnání chybí. A pokud se nám to jeví i tak neuvěřitelné, je potřeba si to prostě vyfotografovat a porovnat.

Slapové působení Měsíce

Měsíc se na Zemi projevuje svým světlem, na které reagují různé organismy. Ani člověk není úplně netečný a často nám v noci jasný svit Měsíce „nedá spát“. Hlavním silovým účinkem jsou slapy. Díky tomu nastává příliv a odliv. V době úplňku je Slunce, Země a Měsíc v přímce nebo téměř v přímce a nastává tzv. skočný příliv, který je největší, podobně jako potom při novu (jednou za 14 dní). Při superúplňku jsou tyto síly logicky ještě trochu větší. Nepohybuje se však pouze oceánská voda. Tyto pohyby se dějí i v zemské kůře. V Evropě jsou tyto pohyby zaznamenávány v rozpětí asi 30 cm.

Kopule Perkova dvoumetrového dalekohledu
(foto ProjectSoft, a.s.)

Hvězdárna v roce 2016

Děkujeme všem, kteří se na hvězdárnu přišli v letošním roce podívat. Kromě standardních prohlídek hvězdárny pro veřejnost probíhajících o víkendech a státních svátcích od května do září se letošní rok nesl v duchu tradičních akcí pro veřejnost a jednoho mimořádného nebeského úkazu. V květnu proběhly Dny otevřených dveří, v září Evropská noc vědců a také jsme zřídili stanoviště turistického pochodu Po stopách kocoura Mikeše. Velký zájem byl o poslední prohlídku letošního roku 28. října. Toto datum je pro hvězdárnu významným dnem - při desátém výročí vzniku samo-

statného Československa se Josef Jan Frič rozhodl odevzdat svojí soukromou hvězdárnu státu. Mimořádným úkazem letošního roku byl přechod planety Merkur před Sluncem 9. května, na který se přišlo podívat mnoho lidí a také žáci ondřejovské základní školy i žáci ondřejovské mateřské školy. Na zatmění Měsíce v září hustě přišlo a přijela pouze Česká televize. Počasí zkrátka pořad neovlivňujeme a na zatmění Měsíce si počkáme do dalších let. Těšíme se na vás v roce 2017 a také na webu www.asu.cas.cz a Facebooku Astronomický ústav AV ČR. Pavel Suchan

Největší živý Betlém

současnosti je možné vidět v USA, v kalifornském městě Salinas. Několik tisíc obyvatel tam každý rok na jediný předvánoční večer otevře tzv. Ulici Betlémů. Tamní vánoční komunita vytvoří dokonalou iluzi atmosféry, podobnou té před dvěma tisíci lety. Procházkou po ulici lze vidět zvířata, lidi a kostýmy zblízka, nahlížet do jejich dobově upravených domovů a ochutnávat starobylé pokrmy.

Kalendář akcí

■ 17. 12. 2016 – 14–18 hod.

Požární zbrojnice:

Rozdávání betlémského světla

■ 7. 1. 2017 – 18 hod.

Požární zbrojnice: Výroční valná hromada SDH Turkovice

Zveme všechny příznivce vánoční hudby na tradiční benefiční koncert, kde opět zazní

Česká mše vánoční J. J. Ryby

Přijďte

**v sobotu 17. 12. 2016 v 19.15 hodin
do Obecního domu v Ondřejově**

HRNEČKY S SEBOU

Výtěžek z dobrovolného vstupného bude věnován Dětskému domovu ve Stránčicích

Zkrácená pravidla pro zveřejňování příspěvků

UZÁVĚRKA PRO DALŠÍ ČÍSLO OZVĚN JE 15. 2. 2017.

Příspěvky zasílejte na adresu redakce.ozvenyondrejov@gmail.com.

Výjimečně lze příspěvek odevzdat na podatelnu OÚ. Texty příspěvků zasílejte ve standardním formátu .doc, docx. Nevkládejte do textu fotografie a grafické materiály, tyto musí být dodány jako samostatné soubory, ve formátech .jpg, .tiff, případně .pdf. Fotografie musí vyhovovat požadavkům pro tisk.

Vzhledem k omezenému rozsahu časopisu je limitován i rozsah příspěvků.

Organizace města, spolky a sdružení – max. 1 strana A4 textu – 5000 znaků

Občané a ostatní přispěvatelé – max. 30 řádek textu – 2500 znaků

(písmo Times New Roman, velikost 12, okraje normální, řádkování 1, zarovnání vlevo)

Delší příspěvky je možné zveřejnit jedině po dohodě s redakcí, případně bude autor vyzván ke zkrácení příspěvku.

Za správnost a věcnost údajů v příspěvku plně odpovídá autor externího příspěvku.

Přednost při uveřejňování mají příspěvky týkající se aktuálního dění ve městě.

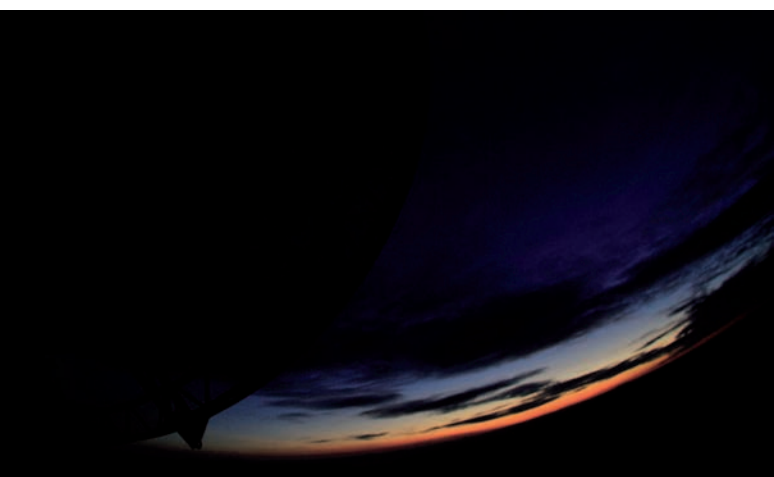
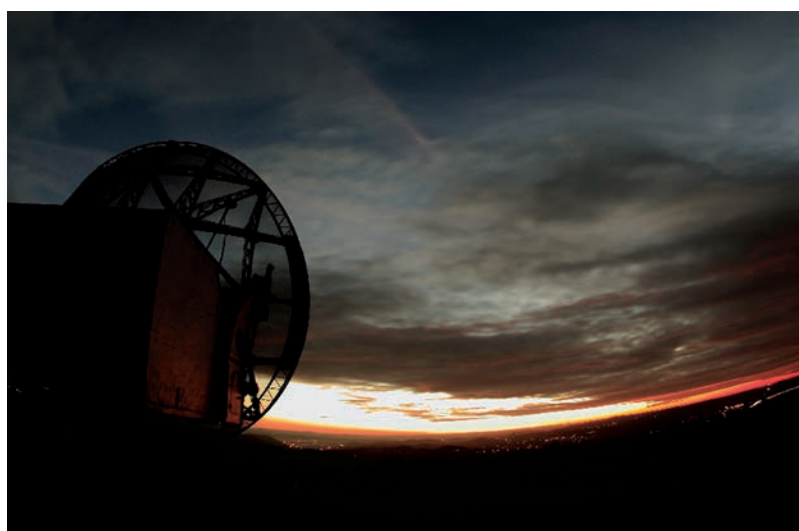
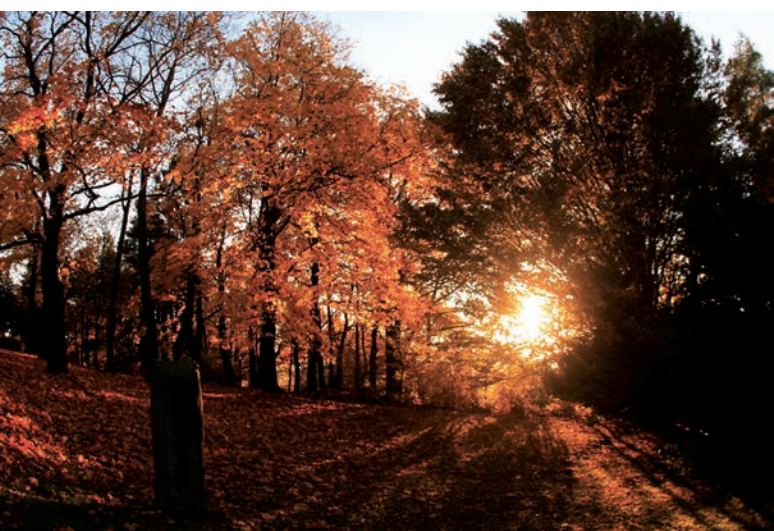
Poděkování partnerům obce za pomoc při realizaci akce „Slavnosti Ondřeje z Dubé“ (10. 9.) 2016

Zvláštní poděkování:

Národní muzeum – Historické muzeum, Divadelní oddělení
Nová budova Národního muzea, Vinohradská 1,
110 00 Praha 1, Základní a mateřská škola bratří Fričů
v Ondřejově, DSO Ladův kraj, MAP Říčansko, Časopis Zápraží,
Jaroslava Kozáková, Vítězslav Bumba, Tomáš Žilincár

OZVĚNY, časopis pro obyvatele Ondřejova, Třemblat a Turkovic. **Vydavatel:** Obec Ondřejov, IČ: 00240567, adresa: Choceradská 62, 251 65 Ondřejov. Vychází čtvrtletně, je distribuován do schránek Českou poštou, číslo registrace: MK ČR E12695, elektronická podoba www.obcondrejov.cz. **Šéfredaktorka:** Vratislava Vomáčková. **Redakční rada:** Hynek Kašpar, Ing. Naděžda Vlnasová, Mgr. Monika Janíková. **Kontakt:** ozvenyondrejov@gmail.com. **Grafická úprava:** Franklin s.r.o. **Tisk:** Label, Kutná Hora.

Ondřejov v obrazech

Vážení čtenáři, v tomto čísle poprvé zveřejňujeme příspěvky z procházek ondřejovskou krajinou. Věříme, že se mezi vámi najdou fotografové, jejichž fotky rádi otiskneme. Fotografie zasílejte v kvalitě minimálně 300 dpi na adresu redakce Ozvěň.